

INDEX GENERALIS

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
<i>Paralipomenon critices textualis</i>	V	CAP. XIX. — Quod omnia intendunt assimilari Deo	22
<i>Operum S. Thomae indicationes breviatae</i> VII		CAP. XX. — Quomodo res imitentur divinam bonitatem	23
LIBER TERTIUS			
CAP. I. — Prooemium	I	CAP. XXI. — Quod res intendunt naturaliter assimilari Deo in hoc quod est causa	24
CAP. II. — Quod omne agens agit propter finem	3	CAP. XXII. — Quomodo diversimode res ordinantur in suos fines . . .	26
CAP. III. — Quod omne agens agit propter bonum	5	CAP. XXIII. — Quod motus caeli est a principio intellectivo	28
CAP. IV. — Quod malum est praeter intentionem in rebus	6	CAP. XXIV. — Quomodo appetunt bonum etiam quae cognitione carent	30
CAP. V et VI. — Rationes quibus videtur probari quod malum non sit praeter intentionem (Et solutio ipsarum)	7	CAP. XXV. — Quod intelligere Deum est finis omnis intellectualis substantiae	31
CAP. VII. — Quod malum non est aliqua essentia	9	CAP. XXVI. — Utrum felicitas consistat in actu voluntatis	34
CAP. VIII et IX. — Rationes quibus videtur probari quod malum sit natura vel res aliqua (Et solutio ipsarum)	10	CAP. XXVII. — Quod felicitas humana non consistit in delectationibus carnalibus	37
CAP. X. — Quod causa mali est bonum	12	CAP. XXVIII. — Quod felicitas non consistit in honoribus	39
CAP. XI. — Quod malum fundatur in bono.	14	CAP. XXIX. — Quod felicitas hominis non consistit in gloria	39
CAP. XII. — Quod malum non totaliter consumit bonum	15	CAP. XXX. — Quod felicitas hominis non consistit in divitiis	40
CAP. XIII. — Quod malum habet aliquo modo causam	16	CAP. XXXI. — Quod felicitas non consistit in potentia mundana . . .	40
CAP. XIV. — Quod malum est causa per accidens	17	CAP. XXXII. — Quod felicitas non consistit in bonis corporis	41
CAP. XV. — Quod non est summum malum	17	CAP. XXXIII. — Quod felicitas humana non consistit in sensu	41
CAP. XVI. — Quod finis cuiuslibet rei est bonum	18	CAP. XXXIV. — Quod ultima hominis felicitas non consistit in actibus virtutum moralium	42
CAP. XVII. — Quod omnia ordinantur in unum finem, qui est Deus	20	CAP. XXXV. — Quod ultima felicitas non sit in actu prudentiae	42
CAP. XVIII. — Quomodo Deus sit finis rerum	21	CAP. XXXVI. — Quod felicitas non consistit in operatione artis	43

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
CAP. XXXVII. — Quod ultima felicitas hominis consistit in contemplatione Dei	43	CAP. LIV. — Rationes quibus videtur probari quod Deus non possit videri per essentiam, et solutiones earum	73
CAP. XXXVIII. — Quod felicitas humana non consistit in cognitione Dei quae communiter habetur a pluribus	43	CAP. LV. — Quod intellectus creatus non comprehendit divinam substantiam	75
CAP. XXXIX. — Quod felicitas humana non consistit in cognitione Dei quae habetur per demonstrationem	44	CAP. LVI. — Quod nullus intellectus creatus, videndo Deum, videt omnia quae in eo videri possunt	75
CAP. XL. — Quod felicitas humana non consistit in cognitione Dei quae est per fidem	46	CAP. LVII. — Quod omnis intellectus, cuiuscumque gradus, particeps esse potest divinae visionis	77
CAP. XLI. — Utrum in hac vita homo possit intelligere substantias separatas per studium et inquisitionem scientiarum speculativarum	47	CAP. LVIII. — Quod unus alio perfectius Deum videre potest	77
CAP. XLII. — Quod non possumus in hac vita intelligere substantias separatas sicut ponit Alexander	50	CAP. LIX. — Quomodo videntes divinam substantiam omnia videant	78
CAP. XLIII. — Quod non possumus in hac vita intelligere substantias separatas sicut ponit Averroes	52	CAP. LX. — Quod videntes Deum omnia simul videant in ipso	80
CAP. XLIV. — Quod ultima felicitas hominis non consistit in cognitione substantiarum separatarum qualem praedictae opiniones fingunt	56	CAP. LXI. — Quod per visionem Dei aliquis fit particeps vitae aeternae	80
CAP. XLV. — Quod non possumus in hac vita intelligere substantias separatas	57	CAP. LXII. — Quod videntes Deum in perpetuum eum videbunt	81
CAP. XLVI. — Quod anima in hac vita non intelligit seipsam per seipsam	59	CAP. LXIII. — Qualiter in illa ultima felicitate omnes desiderium hominis completur	83
CAP. XLVII. — Quod non possumus in hac vita videre Deum per essentiam	61	CAP. LXIV. — Quod Deus sua providentia gubernat res	86
CAP. XLVIII. — Quod ultima hominis felicitas non sit in hac vita	63	CAP. LXV. — Quod Deus conservat res in esse	87
CAP. XLIX. — Quod substantiae separatae non vident Deum per essentiam ex hoc quod cognoscunt eum per suam essentiam	66	CAP. LXVI. — Quod nihil dat esse nisi in quantum agit in virtute divina	90
CAP. L. — Quod in naturali cognitione quam habent substantiae separatae de Deo non quiescit earum naturale desiderium	68	CAP. LXVII. — Quod Deus est causa operandi omnibus operantibus	91
CAP. LI. — Quomodo Deus per essentiam videatur	69	CAP. LXVIII. — Quod Deus est ubique	92
CAP. LII. — Quod nulla creata substantia potest sua naturali virtute pervenire ad videndum Deum per essentiam	71	CAP. LXIX. — De opinione eorum qui rebus naturalibus proprias subtrahunt actiones	93
CAP. LIII. — Quod intellectus creatus indiget aliqua influenza divini luminis ad hoc quod Deum per essentiam videat	71	CAP. LXX. — Quomodo idem effectus sit a Deo et a natura agente	98
		CAP. LXXI. — Quod divina providentia non excludit totaliter malum a rebus	100
		CAP. LXXII. — Quod divina providentia non excludit contingentiam a rebus	101
		CAP. LXXIII. — Quod divina providentia non excludit arbitrii libertatem	102
		CAP. LXXIV. — Quod divina providentia non excludit fortunam et casum	103
		CAP. LXXV. — Quod providentia Dei sit singularium contingentium	104

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
CAP. LXXVI. — Quod providentia Dei sit omnium singularium immediate	107	CAP. XCVII. — Quomodo dispositio providentiae habeat rationem	146
CAP. LXXVII. — Quod excutio divinae providentiae fit mediantibus causis secundis	109	CAP. XCVIII. — Quomodo Deus possit facere praeter ordinem suae providentiae, et quomodo non	149
CAP. LXXVIII. — Quod mediantibus creaturis intellectualibus aliae creaturae reguntur a Deo	110	CAP. XCIX. — Quod Deus potest operari praeter ordinem rebus inditum, producendo effectus absque causis proximis	150
CAP. LXXIX. — Quod substantiae intellectivae inferiores reguntur per superiores	111	CAP. C. — Quod ea quae Deus facit praeter naturae ordinem ¹ non sunt contra naturam ²	152
CAP. LXXX. — De ordinatione angelorum ad invicem	111	CAP. CI. — De miraculis	152
CAP. LXXXI. — De ordinatione hominum ad invicem et ad alia	115	CAP. CII. — Quod solus Deus facit miracula	153
CAP. LXXXII. — Quod inferiora corpora reguntur a Deo per corpora caelestia	117	CAP. CIII. — Quomodo substantiae spirituales aliqua mirabilia operantur, quae tamen non sunt vere miracula	155
CAP. LXXXIII. — Epilogus praedictorum	118	CAP. CIV. — Quod opera magorum non sunt solum ex impressione caelestium corporum	156
CAP. LXXXIV. — Quod corpora caelestia non imprimant in intellectus nostros	118	CAP. CV. — Unde magorum operationes efficaciam habeant	158
CAP. LXXXV. — Quod corpora caelestia non sunt causae voluntatum et electionum nostrarum	121	CAP. CVI. — Quod substantia intellectualis quae praestat efficaciam magicis operibus, non est bona secundum virtutem	160
CAP. LXXXVI. — Quod corporales effectus in istis inferioribus non sequuntur ex necessitate a corporibus caelestibus	124	CAP. CVII. — Quod substantia intellectualis cuius auxilio magicae artes utuntur, non est mala secundum suam naturam	161
CAP. LXXXVII. — Quod motus caelestis corporis non sit causa electionum nostrarum ex virtute animae moventis, ut quidam dicunt	126	CAP. CVIII. — Rationes quibus probari videtur quod in daemonibus non possit esse peccatum	163
CAP. LXXXVIII. — Quod substantiae separatae creatae non possunt esse causa directe electionum et voluntatum nostrarum, sed solus Deus	127	CAP. CIX. — Quod in daemonibus possit esse peccatum, et qualiter	164
CAP. LXXXIX. — Quod motus voluntatis causatur a Deo, et non solum potentia voluntatis	128	CAP. CX. — Solutio praemissarum rationum	167
CAP. XC. — Quod electiones et voluntates humanae subduntur divinae providentiae	130	CAP. CXI. — Quod speciali quadam ratione creaturae rationales divinae providentiae subduntur	170
CAP. XCI. — Quomodo res humanae ad superiores causas reducuntur	132	CAP. CXII. — Quod creaturae rationales gubernantur propter seipsas, aliae vero in ordine ad eas	170
CAP. XCII. — Quomodo dicitur aliquis bene fortunatus, et quomodo adjuvetur homo ex superioribus causis	132	CAP. CXIII. — Quod rationalis creatura dirigitur a Deo ad suos actus, non solum secundum ordinem ad speciem, sed etiam secundum quod congruit individuo	172
CAP. XCIII. — De fato: an sit, et quid sit	137	CAP. CXIV. — Quod divinitus hominibus leges dantur	173
CAP. XCIV. — De certitudine divinae providentiae	138	CAP. CXV. — Quod lex divina principaliter hominem ordinat in Deum	174
CAP. XCV et XCVI. — Quod immobilitas divinae providentiae utilitatem orationis non excludit	142	CAP. CXVI. — Quod finis legis divinae est dilectio Dei	174

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
CAP. CXVII. — Quod divina lege ordinamur ad dilectionem proximi	175	CAP. CXL. — Quod actus hominis puniuntur vel praemiantur a Deo	212
CAP. CXVIII. — Quod per divinam legem homines ad rectam fidem obligantur	176	CAP. CXLII. — Quod non omnia praemia et poenae sunt aequales	215
CAP. CXIX. — Quod per quaedam sensibilia mens nostra dirigitur in Deum	176	CAP. CXLIII. — De poena quae debetur peccato mortali et veniali per respectum ad ultimum finem	215
CAP. CXX. — Quod latriae cultus soli Deo est exhibendus	177	CAP. CXLIV. — Quod per peccatum mortale ultimo fine aliquis in aeternum privatur	216
CAP. CXXI. — Quod divina lex ordinat hominem secundum rationem circa corporalia et sensibilia	180	CAP. CXLV. — Quod peccata puniuntur etiam per experientiam alicuius nocivi	218
CAP. CXXII. — Qua ratione fornicatio simplex secundum legem divinam sit peccatum: et quod matrimonium sit naturale	181	CAP. CXLVI. — Quod iudicibus licet poenas inferre	219
CAP. CXXIII. — Quod matrimonium debet esse indivisibile	183	CAP. CXLVII. — Quod homo indiget divino auxilio ad beatitudinem consequendam	221
CAP. CXXIV. — Quod matrimonium debeat esse unius ad unam	185	CAP. CXLVIII. — Quod per auxilium divinae gratiae homo non cogitur ad virtutem	222
CAP. CXXV. — Quod matrimonium non debet fieri inter propinquos	186	CAP. CXLIX. — Quod divinum auxilium homo promereri non potest	223
CAP. CXXVI. — Quod non omnis carnalis commixtio est peccatum	187	CAP. CL. — Quod praedictum divinum auxilium gratia nominatur, et quid sit gratia gratum faciens	224
CAP. CXXVII. — Quod nullius cibi usus est peccatum secundum se	188	CAP. CLI. — Quod gratia gratum faciens causat in nobis dilectionem Dei	225
CAP. CXXVIII. — Quomodo secundum legem Dei homo ordinatur ad proximum	189	CAP. CLII. — Quod divina gratia causat in nobis fidem	226
CAP. CXXIX. — Quod in actibus humanis sunt aliqua recta secundum naturam, et non solum quasi lege posita	191	CAP. CLIII. — Quod divina gratia causat in nobis spem	227
CAP. CXXX. — De consiliis quae dantur in lege divina	192	CAP. CLIV. — De donis gratiae gratis datae; in quo de divinationibus daemonum	228
CAP. CXXXI. — De errore impugnantium voluntariam paupertatem	193	CAP. CLV. — Quod homo indiget auxilio gratiae ad perseverandum in bono	233
CAP. CXXXII. — De modis vivendi eorum qui voluntariam paupertatem sequuntur	194	CAP. CLVI. — Quod ille qui decidit a gratia per peccatum, potest iterum per gratiam reparari	234
CAP. CXXXIII. — Quomodo paupertas sit bona	199	CAP. CLVII. — Quod homo a peccato liberari non potest nisi per gratiam	235
CAP. CXXXIV. — Solutio rationum supra inductarum contra paupertatem	201	CAP. CLVIII. — Qualiter homo a peccato liberatur	235
CAP. CXXXV. — Solutio eorum quae obiiciebantur contra diversos modos vivendi eorum qui assumunt voluntariam paupertatem	202	CAP. CLIX. — Quod rationabiliter homini imputatur si ad Deum non convertatur, quamvis hoc sine gratia non possit	237
CAP. CXXXVI et CXXXVII. — De errore eorum qui perpetuam continentiam impugnant	206	CAP. CLX. — Quod homo in peccato existens sine gratia peccatum vitare non potest	237
CAP. CXXXVIII. — Contra eos qui vota impugnant	209		
CAP. CXXXIX. — Quod neque merita neque peccata sint paria	210		

CAP. CLXI. — Quod Deus aliquos a peccato liberat, et aliquos in peccato relinquit	pag. 238
CAP. CLXII. — Quod Deus nemini est causa peccandi	239
CAP. CLXIII. — De praedestinatione, reprobatione, et electione divina	240

LIBER QUARTUS

CAP. I. — Prooemium.	242
CAP. II. — Quod sit generatio, paternitas et filiatio in divinis	245
CAP. III. — Quod Filius Dei sit Deus	246
CAP. IV. — Quid opinatus sit Photinus de Filio Dei, et eius improbatio	246
CAP. V. — Opinio Sabellii de Filio Dei, et eius improbatio	249
CAP. VI. — De opinione Arii circa Filium Dei	251
CAP. VII. — Improbatio opinionis Arii de Filio Dei	252
CAP. VIII. — Solutio ad auctoritates quas Arius pro se inducebat	256
CAP. IX. — Solutio ad auctoritates Photini et Sabellii	261
CAP. X. — Rationes contra generationem et processionem divinam	262
CAP. XI. — Quomodo accipienda sit generatio in divinis, et quae de Filio Dei dicuntur in Scripturis	264
CAP. XII. — Quomodo Filius Dei dicatur Dei Sapientia	270
CAP. XIII. — Quod non est nisi unus Filius in divinis	271
CAP. XIV. — Solutio ad rationes supra inductas contra generationem divinam	373
CAP. XV. — De Spiritu Sancto, quod sit in divinis	276
CAP. XVI. — Rationes ex quibus aliqui Spiritum Sanctum existimaverunt esse creaturam	276
CAP. XVII. — Quod Spiritus Sanctus sit verus Deus	278
CAP. XVIII. — Quod Spiritus Sanctus sit subsistens persona	281
CAP. XIX. — Quomodo intelligenda sunt quae de Spiritu Sancto dicuntur	283
CAP. XX. — De effectibus attributis Spiritui Sancto in Scripturis respectu totius creaturae	285
CAP. XXI. — De effectibus attributis Spiritui Sancto in Sacra Scriptura respectu rationalis creaturae, quantum ad ea quae Deus nobis largitur	286

CAP. XXII. — De effectibus attributis Spiritui Sancto secundum quod movet creaturam in Deum	pag. 288
CAP. XXIII. — Solutio rationum supra inductarum contra divinitatem Spiritus Sancti	289
CAP. XXIV. — Quod Spiritus Sanctus procedat a Filio.	293
CAP. XXV. — Rationes ostendere volentium quod Spiritus Sanctus non procedat a Filio, et solutio ipsarum	296
CAP. XXVI. — Quod non sunt nisi tres personae in divinis: Pater, Filius et Spiritus Sanctus	298
CAP. XXVII. — De Incarnatione Verbi secundum traditionem Sacrae Scripturae	301
CAP. XXVIII. — De errore Photini circa Incarnationem	301
CAP. XXIX. — De errore Manichaeorum circa Incarnationem	302
CAP. XXX. — De errore Valentini circa Incarnationem	304
CAP. XXXI. — De errore Apollinaris circa Corpus Christi	305
CAP. XXXII. — De errore Arii et Apollinaris circa animam Christi	306
CAP. XXXIII. — De errore Apollinaris dicentis animam rationalem non fuisse in Christo, et de errore Origenis dicentis animam Christi ante mundum fuisse creatam	308
CAP. XXXIV. — De errore Theodori Mopsuesteni et Nestorii circa unionem Verbi ad hominem	309
CAP. XXXV. — Contra errorem Eutychetis	318
CAP. XXXVI. — De errore Macarii Antiocheni ponentis unam tantum voluntatem in Christo	321
CAP. XXXVII. — Contra eos qui dixerunt ex anima et corpore non esse aliquid unum constitutum in Christo	323
CAP. XXXVIII. — Contra eos qui ponunt duo supposita vel duas hypostases in una persona Christi	324
CAP. XXXIX. — Quid Catholica fides sentiat de incarnatione Christi	327
CAP. XL. — Obiectiones contra fidem Incarnationis	328
CAP. XLI. — Quomodo oporteat intelligere incarnationem Filii Dei	329
CAP. XLII. — Quod assumptio humanae naturae maxime competeat Verbo Dei	332

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
CAP. XLIII. — Quod humana natura assumpta a Verbo non praeexistit assumptioni, sed in ipsa conceptione fuit assumpta	332	CAP. LXVII. — Solutio eorum quae obiiciebantur ex parte fractionis	370
CAP. XLIV. — Quod natura humana assumpta a Verbo in ipsa conceptione fuit perfecta quantum ad animam et corpus	333	CAP. LXVIII. — Solutio auctoritatis inductae	370
CAP. XLV. — Quod Christum decuit nasci ex virgine	334	CAP. LXIX. — Ex quali pane et vino debet confici hoc sacramentum	371
CAP. XLVI. — Quod Christus natus est de Spiritu Sancto	336	CAP. LXX. — De sacramento Poenitentiae. Et primo, quod homines post gratiam sacramentalem acceptam peccare possunt	373
CAP. XLVII. — Quod Christus non fuit filius Spiritus Sancti secundum carnem.	337	CAP. LXXI. — Quod homo peccans post sacramentorum gratiam potest converti per gratiam	374
CAP. XLVIII. — Quod non sit dicendum Christum esse creaturam .	337	CAP. LXXII. — De necessitate Poenitentiae et partium eius	375
CAP. XLIX. — Solutio rationum contra Incarnationem superius positaram	338	CAP. LXXIII. — De sacramento Extremae Unctionis	379
CAP. L. — Quod peccatum originale traducatur a primo parente in posteros	339	CAP. LXXIV. — De sacramento Ordinis	381
CAP. LI. — Obiectiones contra peccatum originale	341	CAP. LXXV. — De distinctione Ordinum	383
CAP. LII. — Solutio obiectionum positaram	343	CAP. LXXVI. — De episcopali potestate: et quod in ea unus sit summus	384
CAP. LIII. — Rationes quibus videtur probari quod non fuit conveniens Deum incarnari	346	CAP. LXXVII. — Quod per malos ministros sacramenta dispensari possunt	385
CAP. LIV. — Quod conveniens fuit Deum incarnari	348	CAP. LXXVIII. — De sacramento Matrimonii	388
CAP. LV. — Solutio rationum supra positaram contra convenientiam Incarnationis	351	CAP. LXXIX. — Quod per Christum resurrectio corporum sit futura .	390
CAP. LVI. — De necessitate Sacramentorum	359	CAP. LXXX. — Obiectiones contra resurrectionem	392
CAP. LVII. — De distinctione Sacramentorum Veteris et Novae Legis	360	CAP. LXXXI. — Solutio praemissarum obiectionum	393
CAP. LVIII. — De numero Sacramentorum Novae Legis	360	CAP. LXXXII. — Quod homines resurgent immortales	396
CAP. LIX. — De Baptismo	361	CAP. LXXXIII. — Quod in resurgentibus non erit usus ciborum neque venereorum	398
CAP. LX. — De Confirmatione	362	CAP. LXXXIV. — Quod corpora resurgentium erunt eiusdem naturae	402
CAP. LXI. — De Eucharistia	362	CAP. LXXXV. — Quod corpora resurgentium erunt alterius dispositionis	404
CAP. LXII. — De errore infidelium circa Sacramentum Eucharistiae .	363	CAP. LXXXVI. — De qualitate corporum glorificatorum	405
CAP. LXIII. — Solutio praemissarum difficultatum, et primo quoad conversionem panis in corpus Christi	365	CAP. LXXXVII. — De loco corporum glorificatorum	406
CAP. LXIV. — Solutio eorum quae obiiciebantur ex parte loci	367	CAP. LXXXVIII. — De sexu et aetate resurgentium	407
CAP. LXV. — Solutio eorum quae obiiciebantur ex parte accidentium	368	CAP. LXXXIX. — De qualitate corporum resurgentium in damnatis	407
CAP. LXVI. — Solutio eorum quae obiiciebantur ex parte actionis et passionis	369	CAP. XC. — Quomodo substantiae incorporeae patiantur ab igne corporeo	408

	<i>pag.</i>
CAP. XCI. — Quod animae statim post separationem a corpore poenam vel praemium consequuntur . . .	410
CAP. XCII. — Quod animae sanctorum post mortem habent voluntatem immutabilem in bono . .	412
CAP. XCIII. — Quod animae malorum post mortem habent voluntatem immutabilem in malo . .	413
CAP. XCIV. — De immutabilitate voluntatis in animabus in purgatorio detentis	414
CAP. XCV. — De immutabilitate voluntatis communiter in omnibus animabus post separationem a corpore	414
CAP. XCVI. — De finali iudicio . . .	415
CAP. XCVII. — De statu mundi post iudicium	416

APPENDIX I

ADNOTATIONES AD LIBR. III ET LIBR. IV

	<i>pag.</i>
Adnotationes ad libr. III	421
Adnotationes ad libr. IV	431

APPENDIX II

TEXTUS ET DOCUMENTA

A) De re theologica	447
B) De re philosophica	461
C) De aristotelismo heterodoxo . . .	491

APPENDIX III

Quaedam quaestiones proponuntur . .	507
-------------------------------------	-----